קונטרס

משכו ידיכם

מעבודה זרה

בדין פאה נכרית שיש בהם שערות בני אדם

תוכן דרשת

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ביום א' פרשת במדבר תשס"ד לפ"ק

באולם קאנטינענטאל

יוצא לאור על ידי

בית הוראה דקהל יטב לב דסאטמאר

בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

קרית יואל יצ"ו

בית הוראה
שע"י קהל יטב לב דסאטמאר

דקרית יואל
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

בס"ד

לא תביא תועבה אל ביתך

החיים והשלום אל מעלת כבוד אנ"ש תושבי קרית יואל הע"י

הנה בשנת תשס"ד הורו הגאונים **חברי הבד"ץ העדה החרדית בירושלים** עיה"ק, שפיאה נכרית (שייטל) הבאים ממדינת הודו (אינדיע) דינם כתקרובת עבודה זרה, ואסורים בהנאה. **וכ"ק מרן רבינו שליט"א** בא בכתובים יחד עם **הגאון הדומ"ץ שליט"א**, בהוראה ברורה לכל אנ"ש תושבי עירנו שיחיו, בזה הלשון: "הנני להודיע דעת תורה לכל אנ"ש שיחיו כדלהלן, **אותם הפאה נכרית הבאים מארץ הודו, יש בהם דין תקרובת עבודת זרה ואסור לבת ישראל ללובשם ואסורין בהנאה, ולכן אין לבת ישראל ללבוש שום מין פאה נכרית הנעשות משערות בני אדם שלא נתברר בבירורות גמור על אותה הפאה נכרית שאין בה שום תערובות מאותן השערות שמקורם מארץ הודו**" ע"כ.

ובזמן האחרון נתברר הדבר עוד יותר ע"י עדיות שונות, וע"י בירורים שנעשו ע"י רבנים מובהקים, שפאה נכרית הנעשים משערות הבאים מבתי עבודה זרה במדינת הודו יש להן דין תקרובת עבודה זרה, וגם נתברר שגם אותן הנאמר עליהם שבאים ממדינות שונות עדיין הם בספק שמקורם ממדינת אינדיע. אי לזאת **התאפסנו יחד בבית הגה"צ הדומ"ץ שליט"א ביום א' לס' זאת חוקת התורה העעל"ט לדון בזה**, ושמענו עדות נאמנים מפי המומחים והעוסקים בדבר, ואחר משא ומתן נתברר הדבר כנ"ל.

אחרי האסיפה הובאו הדברים לפני **כ"ק מרן רבינו שליט"א** שחזר והדגיש בחומר הדברים, ופקד עלינו לפרסם מה שכתב אודות ענין זה בשנת תשס"ד, כנ"ל.
והוסיף רבינו ואמר, **'שדעתו כמו אז כן עתה, ולא נשתנה כלום'**, ואמר לפרסם בשמו:

> החיים והשלום אל מע"כ תושבי עירנו ק"ק קרית יואל יע"א
>
> הנה כבר נודע דעת אבותה"ק ורבותינו הק' שאסרו ללבוש פאה נכרית (שייטל), והכי נהגו אלפי בנות ישראל החרדים לדבר ה' שאין לובשות שום פאה נכרית כדברי הפוסקים שפאה נכרית אסורה לגמרי.
>
> וכעת נתעורר ע"י הגאון הראב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו שליט"א שמלבד האמור יש בהפאה נכרית הבאים מארץ הודו (אינדיע) משום תקרובת ע"ז, ואחר שדברתי בבירור הפרטים עם הגאון רבי מאיר בראנסדארפער שליט"א חבר הבד"צ, הנני בזה להודיע דעת לכל אנ"ש שיחיו כדלהלן.
>
> אותם הפאה נכרית הבאים מארץ הודו יש בהם דין תקרובת ע"ז ואסור לבת ישראל ללובשן ואסורים בהנאה.
>
> ולכן אין לבת ישראל ללבוש שום מין פאה נכרית הנעשה משערות בנ"א, שלא נתברר בבירורות גמור על אותה הפאה נכרית שאין בה שום תערובות מאותן השערות שמקורם מארץ הודו.
>
> ובזכות שמירת דת קדשינו הרחמן הוא ישרה שכינתו בינינו, ולא ידבק בידינו מאומה מן החרם וגו', והשי"ת יגדור פירצות עמו בית ישראל בביאת גואלינו בב"א.
>
> הכו"ח היום ה' לסדר בה"ב שנת תשס"ד לפ"ק

שה'פאות נכרית' הבאים ממדינת אינדיע אסורים בהנאה
והאיסור חל הן על המוכר והן על הקונה

גם רובץ האיסור על כל הפאות נכרית שהמה בספק שמקור מקום מוצאם מבתי ע"ז מדינת אינדיע
וכדין ספיקא דאורייתא לחומרא, וציוה עלינו לפרסם את דבר הלכה למען ידעו את הדרך ילכו בה

ופקודת הקודש שמרה נפשינו לפרסם את הנ"ל
למען ידעו אנ"ש את הדרך ילכו בה להיזהר

שלא ללבוש שום פאה נכרית
שיש בהם שערות בני אדם

וכן שלא למכור אותם בכל גבולות עירנו קרית יואל והגלילות

כל שלא נתברר בבירורות גמור בפקוח מלא מתחילתו ועד סופו על אותה הפאה נכרית שאין בה שום תערובות מאותן השערות שספק מקורם מארץ הודו

ויזהר כל אחד עליו ועל משפחתו, שלא יכשל בדברים חמורים אלו, כי איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה חמורה מאוד, וכמבואר ברמב"ם (ה"ז ה"ב) שכל "הנהנה מתקרובת ע"ז לוקה שתים", אחת משום ולא תביא תועבה אל ביתך, ואחת משום ולא ידבק בידך מאומה מן החרם. ובזכות שמירת דת קדשינו, הרחמן הוא ישרה שכינתו בינינו, וננצל ממכשולות, לא ידבק בידינו מאומה מן החרם וגו', והשי"ת יגדור פירצות עמו בית ישראל, והיה מחנינו קדוש, כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך, ולהביאך אל ארץ טובה בביאת גואלינו בב"א.

כ"ד הכו"ח בפקודת הקודש למען טהרת ישראל
ליל שישי לסדר 'כי עם קדוש אתה לה' אלקיך' (ראה) תשע"ט לפ"ק

בשם כבוד הרבנים הגאונים **רבני ומורי צדק דקהלתינו הק' שליט"א**

הנהלת 'בית הוראה דקרית יואל'

נ.ב. המודעה נכתבה ונתפרסמה בפקודת הקודש של כ"ק מרן רבינו שליט"א, והגה"צ הדומ"ץ שליט"א

דעת תורה

בדין פאה נכרית שיש בהם שערות בני אדם

מתוך דרשת

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

יום א' פרשת במדבר שנת תשס"ד לפ"ק - באולם קאנטינענטאל בוויליאמסבורג

מיר זענען זיך צוזאמען געקומען דא היינט אויפדערנאכט מחזק צו זיין דעם כולל ויואל משה אין ירושלים עיר הקודש, מען האט דא פריער שוין געזאגט בשבח פונעם כולל ווי ס'זיצן צענדליגער אינגעלייט תלמידי חכמים יראי ה' על התורה ועל העבודה, דער כולל איז פקיע שמיה אין עיר הקודש אלס א מקום תורה ווי מען לערנט בהתמדה רבה, איז אוודאי א גרויסע מצוה מחזיק צו זיין, און די אלע מחזיקי תורה זאלן געבענטשט ווערן ממעון הברכות, בברכה המשולשת בתורה, וואס די תורה הקדושה בענטשט די אלע וואס זענען מחזיקים, עץ חיים הוא למחזיקים בה, זיי זאלן געבענטשט ווערן מיט בני חיי ומזוני רוויחי וכל מילי דמיטב כל הימים.

דורשי רשומות האבן געזאגט ויוא"ל מש"ה איז נוטריקון א'נכי ו'לא י'היה ל'ך מ'פי ה'גבורה ש'מענו, אונז שטיי מיר יעצט פאר יום טוב שבועות זמן מתן תורתינו, גאנץ כלל ישראל עמדו רגלם על הר סיני און זיי האבן געזאגט נעשה ונשמע, זוכה געווען מקבל צו זיין די תורה און צו הערן אנכי ולא יהיה מפי הגבורה.

האבן מסירת נפש פארן הייליגן באשעפער

דער זיידע ז"ל אין ייטב לב פ' תולדות ברענגט אראפ, אז מען זעהט בחוש, אידן אפילו גאנץ שוואכע, קליינע בעלי השגות, און אפילו נישט די גרעסטע צדיקים, שוואך אין אידישקייט, טאמער איז עס געקומען צו א עת נסיון, ווען ס'האט זיך געהאנדלט מען האט זיי געוואלט צווינגען עובר צו זיין אויף דעם אנכי ולא יהיה לך, אחדות הבורא, האבן זיי געהאט מסירת נפש, און זיי האבן זיך געלאזט הרג'נען פארן כבוד פון הייליגן באשעפער, און מען פרעגט די שאלה ווי נעמט זיך דאס צו אזעלכע אידן פשוטי עם, פון האט זיך דאס גענומען אז הגם זיי זענען נישט נזהר אין אנדערע ענינים אין דעם זענען זיי געווען אזוי נזהר. איז ער דאס מסביר, ווייל אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו, אלע אידן האבן זוכה געווען צו הערן פון הקב"ה אליין, ממילא אז מען האט דאס געהערט פון השי"ת אליין איז דאס איינגעקריצט אין די נשמה פון יעדן איינציגן איד, און די דיבורי קודש וואס מען האט געהערט פון השי"ת איז א נצחי לעד ולנצח נצחים, ביז היינטיגן טאג קלונגט דאס אפ אין די אויערן פון יעדן איד, ממילא ווען מען האלט ביי אזא נסיון וואס איז נוגע אנכי ולא יהיה לך, איז יעדער איינציגער איד ווי אזוי מען זאל נאר נישט אויסזעהן, כאפט איהם אן א רוח טהרה ממרום, און איז גרייט אויף מסי"נ פאר השי"ת וועגן.

אונז שטיי מיר יעצט אין די ימי הספירה, ס'איז נעכטן געווען שבת מברכים, וואס געווענליך זאגט מען נישט די תפלה פון אב הרחמים, אבער דעם שבת מברכים האט מען דאס יא געזאגט, אזוי ווי ס'איז דער מנהג אין די ימי הספירה ווייל מען האט מתקן געווען די תפלה פון אב הרחמים אויף די גרויסע הריגות וואס איז געווען אין די ימי הספירה, ס'איז באקאנט אין יאר תתנ"ו איז געווען גרויסע הריגות אין דייטשלאנד און אין פראנקרייך, אן א שיעור אידן האבן זיך געלאזט הרג'נען על קדושת שמו יתברך, הם נשיהם בניהם ובנותיהם ה' ינקום דמם.

די זעלבע זאך הייבן זיך יעצט אן די טעג און וואכן וואס ס'איז די יארצייט פון אבות אבותינו וואס זענען גע'הרג'ט געווארן בשנות הזעם דורך די דייטשע רשעים ימ"ש, אונז די קינדער פון די אידן וואס זיי האבן געטרונקען דעם כוס הפורעניות, מיטגעמאכט די אלע צרות וואס מען קען זיך דאס גארנישט פארשטעלן, ווי מען רופט דאס א גיהנום אויף דער וועלט, אונז די קינדער פון דעם דור וואס זענען ניצול געווארן פון די מיט נסי נסים שלא כדרך הטבע, אונז וואס מיר זענען אויפגעוואקסן אונטער די רישומא וואס אונזערע עלטערן האבן אונז פארציילט, מיר זענען אויפגעוואקסן מיט א רושם פון די שווערע זמנים וואס זיי האבן מיטגעמאכט און דורכגעלעבט, מיר האבן געהאט די מעשיות פון די שווערע זמנים, אונז וואס ליגט אויף אונז א חוב עס איבערצו'חזר'ן דאס מסי"נ לה' ולתורתו הקדושה וואס אונזערע עלטערן האבן געהאט אין אזעלכע שווערע זמנים.

(כאן האריך בדברי תורה בביאור המדרש דאין ישראל ניזונין אלא בזכות אמונה)

די ווערטער האב איך געוואלט רעדן אלס הקדמה צו דעם ענין וואס שטייט אויפן סדר היום וואס יעדער איינער ווייסט דער מדובר, ס'איז מיר אויסגעקומען נעכטן שבת קודש אין קרית יואל

צו רעדן פון דעם ענין, און איך וועל איבערזאגן טייל זאכן, און מוסיף זיין א פאר ווערטער.

תקרובת עבודה זרה - וואס איז דאס?

דאס ענין פון עבודה זרה ווערט צוטיילט אין די הלכה אין דריי קאטאגאריעס, ס'איז דא עבודה זרה ממש, דאס הייסט א געטשקעלע צו וואס אומות העולם בוקן זיך. נאכדעם איז דא משמשי עבודה זרה, וואס דאס איז שוין נישט די עבודה זרה אליין נאר דאס באדינט די עבודה זרה, למשל א קלויסטער, דאס איז נישט די עבודה זרה אליין, נאר ס'איז משמש ס'העלפט ארויס און ס'ווערט באנוצט צו די עבודה זרה, און נאכדעם איז דא תקרובת עבודה זרה, די אומות העולם זענען מקריב קרבנות פאר די עבודה זרה, להבדיל אזוי ווי אידן האבן מקריב געווען קרבנות אין בית המקדש.

דאס איז דריי ענינים אין עבודה זרה, און דריי עקסטערע הלכות און כמה וכמה ענינים. דער סך הכל איז, אזביידע סיי די עבודה זרה און סיי די תשמישי עבודה זרה איז אסור, לאמיר זאגן א משל מען גייט אין די גאס און ס'הייבט אן שטארק רעגענען, און מען שטייט נעבן א קלויסטער ווי ס'איז אפן די טיר, און ער וויל אריינגיין זיך באשיצן אויף א פאר מינוט פון דעם גאס רעגן ביז ס'וועט אויפהערן - ער האט חלילה נישט אינזין צו דינען די עבודה זרה און ער גיבט אפילו א שפיי אויף די עבודה זרה - טאר מען נישט, פארוואס טאר מען נישט, ווייל מען טאר נישט הנאה האבן פון משמשי עבודה זרה, דאס שיצן זיך פונעם רעגן דאס איז א הנאה, און ס'איז אסור בהנאה. די זעלבע איז דא נאך א דין פון תקרובת עבודה זרה, מען האט מקריב געווען א זאך צו די עבודה זרה, ווערט עס נאסר, דאס איז יין נסך, תקרובת עבודה זרה.

שיטת הרמב"ם ווען איינער האט הנאה פון עבודה זרה איז ער עובר אויף צוויי לאוין, ער איז עובר אויפן לאו פון ולא תביא תועבה אל ביתך, און ער איז עובר אויף ולא ידבק בידך מאומה מן החרם, דער רמב"ם האלט אז די צוויי לאוין מיינט הנאה פון עבודה זרה, און ער איז עובר דוקא ווען ער האט הנאה. אויב ברענגט אריין די עבודה זרה אין שטוב איז ער לויטן רמב"ם נאכנישט עובר, נאר ווען ער האט שוין הנאה.

דער חינוך - אזוי דער מנחת חינוך וויל לערנען פשט - קריגט אויפן רמב"ם, אז מען ברענגט אריין צו זיך די עבודה זרה כדי הנאה צו האבן, קומט איהם שוין מלקות אויף ולא תביא תועבה, וויל ער האט שוין אריינגעברענגט די תועבה אין זיין שטוב אריין.

תוס' שיטה איז נאכמער, אפילו ער ברענג עס אריין, און ער האט נישט בדעה הנאה צו האבן, ער ברענגט אריין אין שטוב אריין איז מען שוין עובר אויף דעם לאו.

דער מנחת חינוך גייט מיט א דרגא ווייטער, און ער זאגט אז אויב מען נעמט עס אין די האנט אריין איז מען שוין עובר.

שיטת הרמב"ם לגבי תקרובת עבודה זרה, אז ס'איז אסור באכילה ובהנאה מן התורה, תוס' אין בבא קמא פרק מרובה זאגט אז באכילה איז עס אסור מן התורה, בהנאה איז תוס' מסופק אפשר נאר מדרבנן.

"...יעדער שייטל וואס קומט פון אינדיע אדער ס'איז א ספק אז עס קומט פון אינדיע, און אפילו ס'קומט נישט מען האט אבער ארייגעמישט האר וואס א טייל פון דעם קומט פון אינדיע, ווערט דער גאנצער שייטל אסור בהנאה מן התורה...

ווער עס האט הנאה פון תקרובת עבודה זרה איז עובר אויף צוויי לאוין, יעדעס מאל וואס מען טוט עס אן און יעדעס מאל וואס מען האט הנאה איז מען עקסטער עובר. אזוי אז ס'קומט אויס להלכה, א) מען טאר עס נישט אנטוהן, ב) מען טאר נישט הנאה האבן פון דעם, ג) און מען טאר עס נישט האלטן אין שטוב אפילו איין רגע, ממילא דארף מען עס ארויסטראגן פון שטוב תיכף ומיד..."

דער מנחת חינוך זאגט ווען איינער האט הנאה, אדער ער טראגט אריין אן עבודה זרה צו זיך אין שטוב איז ער נאך עובר אויף א עשה אויך, די עשה פון אבד תאבדון וואס גייט אן אין חוץ לארץ אויך.

בנידון דידן, וואס מען רעדט פון שערות, א שייטל וואס איז געמאכט געווארן פון תקרובת עבודה זרה, לויטן רמב"ם ווער עס טוט אן אזא שייטל וואס איז געמאכט פון תקרובת עבודה זרה, דער האט דאך הנאה פון דעם, איז ער עובר אויף צוויי לאוין דאורייתא, און ס'קומט איהם מלקות אויף דעם, ווער עס ברענגט עס אריין אין שטוב כדי מען זאל הנאה האבן, לויטן חינוך - וואס מען האט פריער נאכגעזאגט - האט מען שוין עובר געווען אויף א לאו וואס ס'איז דא מלקות. טאמער האט ער הנאה ווען זיין ווייב טוט אן דעם שייטל, איז ער אויך שוין א נהנה פון תקרובת עבודה זרה, און א איסור איז זיכער דא אויף דעם.

ס'איז א איסור לא תעשה דאס צו האלטן אין שטוב, יעדער רגע וואס מען האלט דאס אין שטוב איז מען עובר אויף דעם לאו פון האלטן תקרובת עבודה זרה אין שטוב, און נישט נאר איינמאל ווען מען ברענגט עס אריין נאר יעדע רגע, אזוי ווי בל יראה וואס מען איז עובר יעדע רגע וואס מען האט חמץ אין שטוב און מען איז עס נישט מבער איז מען עובר, דאס זעלבע איז ביי עבודה זרה משמשי עבודה זרה צו תקרובת עבודה זרה - לויט די שיטות וואס זאגן אז אויב מען נעמט עס אריין אין שטוב איז מען עובר - איז מען יעדע רגע עובר.

טאמער ווערט דאס א ספק, מען איז מסופק צו ס'איז עבודה זרה, דא האנדלט זיך פון א לאו דאורייתא, איז דאך א כלל גדול - לויט רוב ראשונים - אז ספיקא דאורייתא מן התורה לחומרא, דאס מיינט צו זאגן אז א ספק צו ס'איז תקרובת עבודה זרה דארף מען גיין לחומרא.

טאמער איז דא תערובות פון דעם, ס'איז נישט אינגאנצן עבודה זרה, צו תקרובת עבודה זרה וואס איז נאר א תערובות, דאס איז אין דעם פאל אז נישט דער גאנצער שייטל איז געמאכט געווארן פון האר פון תקרובת עבודה זרה, נאר ס'איז אריינגעמישט האר, ביי רוב איסורי תורה נעמט מען אן יבש ביבש ווערט בטל ברוב, ס'איז דא אזא זאך אז ס'ווערט בטל בס' ווען ס'איז דא זעכציג מאל אזויפיהל, עבודה זרה מיט משמשי עבודה זרה תקרובת עבודה זרה אפילו באלף לא בטיל, און מען טאר נישט האבן דערפון, דאס הייסט אז אויב אין א שייטל איז דא אפילו איין האר פון תקרובת עבודה זרה, איז דאס גאנצע שייטל אסור בהנאה.

דאס איז אביסל הלכה, יעצט וועלן מיר צוגיין צום עצם שייטל, די האר שייטלען, וואס מען רופט אויף ענגליש "יומען העיר".

פון ווי קומען די "האר שייטלען"

פון ווי נעמט זיך האר פאר שייטלעך?, יעדער איינער פארשטייט, אלע מענטשן אויף דער וועלט אנשים ונשים ס'וואקסט האר בכל עת ובכל זמן, ס'ווערט לענגער שערט מען עס אונטער, די האר וואס מען שערט אונטער דאס ווערט אוועקגעווארפן, פון דעם

קען מען קיין שייטל נישט מאכן, פון ווי דען מאכט מען יא, פון ווי נעמט מען די האר?.

איך האב גערעדט צו הגאון רבי מאיר בראנדסדארפער (שליט"א) [זצ"ל] חבר הביד"צ אין ירושלים עיה"ק, זיי טוען שוין א לענגערע זמן אין דעם ענין, מענטשן מיינען אז דאס איז א זאך וואס איז יעצט נולד געווארן, אמת כלל ישראל איז יעצט געוואר געווארן פון דעם פראבלעם, אבער די וואס זענען באהאוונט אינעם ענין ווייסן שוין גאנץ א לענגערע זמן פון דעם, מען האט נישט געטומלט אין די גאס ווילאנג מען האט נישט געוואוסט עפעס א דבר ברור, מען האט נישט געזוכט צו מאכן סתם א טומל, מען האט אוועקגעשיקט שלוחים, מען איז געזעסן, און פארשידענע אופנים ווי אזוי מען איז א זאך מברר, און ער האט מיר געזאגט - ער איז א איד א תלמיד חכם א ירא שמים א ערנסטער רב - אז מען האט מברר געווען באופן ברור אז די האר וואס קומען פון אינדיע זענען תקרובת עבודה זרה ממש, האט ער מיר געזאגט - איך האב גערעדט צו איהם דעם פארגאנגענעם דאנערשטאג - די לאנגע האר זענען "אלע" פון אינדיע, די קורצערע קומט רוב פון אינדיע און א טייל קומט פון כינע און א טייל פון אוקריינא, דארט אין די אנדערע מדינות גייט מען ארום צו ארעמע מענטשן און מען גיבט זיי כך וכך געלט, פארקויף מיר די האר, און ס'איז דא ארעמע מענטשן וואס פארקויפן זיך די האר, דער מציאות איז אבער אז די אינדישע האר איז די בעסטע קוואליטעט, ס'האלט זיך בעסער און ס'איז שטערקער.

דרך אגב, איך האב באקומען פון א אינגערמאן א אויסשניט פון א ניו יארקער צייטונג וואס הייסט "דער וואל סטריט דזשורנאל" נאך געשריבן אין אוגוסט 21 יאר 03 למספרם, און ער הייבט אן א גאנצע ארטיקל איבער די האר, ער הייבט אן ווי אזוי מען פארט אהין דער וואס דארף א ישועה, און מען גיבט א דאנק פאר די עבודה זרה - איך האב מיך נישט פארגעשטעלט אז ס'איז נאך דא היינט בזמנינו אפגעטער - און דארט איז דער פסל דער אפגאט, מען קומט זיך באדאנקן, און אלס דאנק גיבט מען אוועק די האר, מען שניידט זיך אפ די האר, דאס איז דער קרבן וואס זי גיבט פאר דעם אפגאט. און דער צייטונג וועט קיינער נישט זאגן אז ס'זוכט מחמיר צו זיין חומרות, ס'איז דאך א ביזנעס צייטונג, ס'ברענגט ארויס דעם חלק המסחר ווי אזוי ס'גייט צו, און ווי אזוי ס'ווערט דארט צוזאמען גענומען ביז ס'קומט אן קיין רוים, אין רוים דארט איז א גרויסע סטאנציע פאר דעם, דארט איז דא איינער און ער האט אידישע נאמען, ער הייסט דעויד גאלד, ער פארדינט פון דעם זיבעציג מיליאן דאלאר און איין יאר פון די האר.

כלפי וואס זאג איך דאס, ווייל מען רעדט אז מען קויפט די האר אין יוראפ אין רוים אין איטאליא דארט איז א גרויסע צענטער, אמת מען קויפט דאס ס'קומט פון רוים פון איטאליא און פון אנדערע שטעט, אבער דער מקור דערפון איז אינדיע, זיבן און פערציג מיליאן דאלאר איז אריינגעקומען פון האר אין איין יאר, דאס איז וואס דער צייטונג שרייבט.

א צווייטער צייטונג האב איך אויך היינט באקומען, אן אמעריקאנער צייטונג, ער באשרייבט אויף באריכות גדול דעם סדר פון די עבודה זרה ווי אזוי ס'גייט, און ס'קומט אן צו די אמעריקאנער מארקעט, און די האר פארקויפט זיך צווישן פופצן הונדערט דאלאר און דריי טויזענט דאלאר א שייטל, דאס איז דער מארקעט פרייז פאר די אינדישע האר. **איז ווען עמיצער זאגט אז דאס איז די ביליגע שייטלען און נישט די טייערע, וויל איך זאגן ניין, נאר דאס מיינט מען טאקע די טייערע שייטלען, דאס קומט פון דארט**. די האר זאגן זיי איז עפעס משובחות במינים, אזוי איז די טבע וואס דער אייבערשטער האט באשאפן, מענטשן אין די טייל וועלט זענען אנדערש ווי אין די אנדערע טייל, דאס איז דער עובר לסוחר.

זיך שערן פאר די עבודה זרה

ס'איז דא א דין אז מען שעכט א קרבן פאר א עבודה זרה איז דאס תקרובת עבודה זרה, ס'איז אבער לאו דוקא שעכטן א בהמה, אז מען נעמט א שטעקן און מען צוברעכט דאס פאר די עבודה זרה, ווייל דאס איז דער סדר, זאגט די גמרא שבירתן זו היא זביחתן, דאס צוברעכן דאס איז אזוי ווי גע'שחט'ן, ממילא איז נעמען די האר און שניידן דאס שטייט נישט אין די גמרא, אבער ווער ס'איז מדמה מילתא למילתא פארשטייט אז דאס אפשניידן די האר לשם עבודה זרה דאס איז געדינט עבודה זרה, ממילא ווערט דאס תקרובת עבודה זרה, דאס איז קלאר.

מיט וויפיהל לאוין שפילט מען זיך ביים אנטוהן א שייטל

קומט אויס להלכה א הארבע שאלה אויף די שייטלען, יעדער שייטל וואס קומט פון אינדיע אדער ס'איז א ספק אז עס קומט פון אינדיע, און אפילו ס'קומט נישט מען האט אבער אריינגעמישט האר וואס א טייל פון דעם קומט פון אינדיע, ווערט דער גאנצער שייטל אסור בהנאה מן התורה, נישט קיין נפקא מינה צו ס'איז א גרויס שייטל אדער קורץ, צו מען זאל עס רופן פראנט, צו מען זאל עס רופן פריזוט, דאס איז נישט קיין נפקא מינה, ווי באלד ס'האט אין זיך דער ענין פון תקרובת עבודה זרה איז דאס אסור "בהנאה". און מען האט שוין פריער דערמאנט אז ווער עס האט הנאה פון תקרובת עבודה זרה איז עובר אויף צוויי לאוין, **יעדעס מאל וואס מען טוט עס אן און יעדעס מאל וואס מען האט הנאה איז מען עקסטער עובר**. אזוי אז ס'קומט אויס להלכה, א) מען טאר עס נישט אנטוהן, ב) מען טאר נישט הנאה האבן פון דעם, ג) און מען טאר עס נישט האלטן אין שטוב אפילו איין רגע, **ממילא דארף מען עס ארויסטראגן פון שטוב תיכף ומיד.**

"...די סוחרים האבן נישט קיין שום נאמנות! קיין שום נאמנות צו זאגן אז זיין סחורה קומט פון דא צו פון דארט!, ווייל יעדער איינער פארשטייט וואס ער גייט דא שאדן האבן און וואס ער גייט דערלייגן..."

ס'איז געווארן א גרויסער טומל, כלל ישראל איז זייער ערליך, די ערשטע זאך ווען עמיצער הערט רופט מען אן דעם סוחר פון וועם מען האט עס געקויפט, ס'איז קלאר יעדער איינער ווייסט אז די האבן אויסצושטיין א הפסד מרובה, דא האנדלט זיך אין שייטלען ווערט מיליאנען מיליאנען דאלארן, ווי א גרעסערער סוחר ער איז אלס מער סחורה פארמאגט ער, און אז מען פסל'ט אפ די גאנצע סחורה מיינט דאס אז ער דארף עס אין גארביזדשווארפן, ער קען נישט און ער טאר נישט צוריקגעבן דאס געלט ווייל דאס געלד וואס ער וועט באקומען איז ביי עבודה זרה תופסת דמיה און דאס געלט ווערט אסור, אזוי קאמפלאצירט ווערט די הלכה, ער קען עס נישט פארקויפן און ער טאר עס נישט פארקויפן.

סוחרים האבן נישט קיין נאמנות

און איך שטעל מיך פאר אז ווי א העכערע סוחר מען איז, זענען דא אזעלכע וואס פרעגן נישט קיין שאלה און האבן נישט קיין שאלה, צו זיי זענען אידן נישט קיין שומרי תורה, צו זיי זענען גאר גוים גמורים און האב נישט קיין שאלה, ס'איז פשוט און קלאר, און יעדער בר דעת פארשטייט וואסערע שאדן דא ליגט, **אזוי אז די סוחרים האבן נישט קיין שום נאמנות! קיין שום נאמנות צו זאגן אז זיין סחורה קומט פון דא צו פון דארט!, ווייל יעדער איינער פארשטייט וואס ער גייט דא שאדן האבן און וואס ער גייט דערלייגן.**

ווי איך האב פריער געזאגט, איז רוים דער גרויסער צענטער פון ווי שייטלען קומען, זעהט אויס אז רוים וואס דאס איז דער מקור

הטומאה פון איין עבודה זרה האט זוכה געווען טאקע צו דעם ס'זאל זיין דער מקור הטומאה צו פארשפרייטן א צווייטע עבודה זרה פאר די גאנצע וועלט, די מלכות רוים הרשעה וואס האט חרוב געמאכט דעם ביהמ"ק דאס פארשפרייט עבודה זרה בזמן הזה פאר די גאנצע וועלט.

אזוי אז מען רידט און דעם נאמען וואס מען רופט דאס אן "קאסטום שייטל" דאס איז דער מין המשובח די טייערע, טאקע די טייערע מיינט מען.

קיום מצות אבד תאבדון

ס'איז דא א שיינע מעשה וואס דער חתם סופר ז"ל האט פארציילט וואס ער האט געהאט מיט זיין רבין רבי נתן אדלער ז"ל, ער איז אמאל געפארן מיט זיין רבין אויפן וועג, בימים ההם איז מען געפארן מיט א פערד און וועגעלע, א וואגן איינגעשפאנט צו א פאר פערד, האט פאסירט אויפן וועג אז איינע פון די פערד איז קאליע געווארן, ממילא האט מען זיך אפגעשטעלט מען האט נישט געקענט ווייטער פארן, איז וואס טוט מען, מען דארף האבן נאך א פערד מען זאל קענען ממשיך זיין, זענען זיי געבליבן דארט און זיי האבן אריינגעשיקט דעם בעל עגלה צום ערשטן דארף ער זאל ברענגען א פערד מען זאל קענען ווייטער פארן.

האט דער חתם סופר פארציילט אז ער איז געזעסן דארט מיטן רבין אינאיינעם, ס'איז געווען ווינטער און ס'איז געווען פארשנייט, אויפאיינמאל זעהט ער ווי דער רבי שפרינגט אראפ פון וואגן און ער נעמט זיך טאנצן אויפן שניי, ער האט נישט געוואוסט וואס ס'איז געשעהן, פרעגט ער רבי וואס האט פאסירט, זאגט ער איהם דו זעהסט נישט וואס דא איז, דער גוי קומט צו גיין מיט א אקס, דער גוי האט געדארפט האבן נאך א בהמה איינצושפאנען האט ער געברענגט א אקס מען זאל איינשפאנען צו דעם וואגן, ס'איז דאך געווען דארט איינגעשפאנט פערד, און צו פארן מיט א וואגן א פערד מיט א אקס דאס איז כלאים, זאגט ער איהם זעהסט ער האט געברענגט א אקס מען טאר נישט פארן מיט דעם, האט ער געפרעגט נו פארוואס טאנצט דער רבי, האט ער געזאגט אז אין זיין לעבן איז איהם נישט אויסגעקומען מקיים צו זיין די מצוה לא תחרוש בשור וחמור יחדיו, ער איז נישט קיין פארמער, ס'איז איהם יעצט אונטערגעקומען אז ער גייט נישט פארן מיט דעם וואגן וויל ס'איז כלאים, ער גייט מקיים זיין א לאו אין די תורה וואס ער האט אין זיין לעבן נישט מקיים געווען, האט ער געטאנצט אויף די שנ"י פאר שמחה וואס פון הימל האט מען איהם אונטערגעריקט אזא געלעגנהייט מקיים צו זיין די לא תעשה, אזוי האט דער חתם סופר דערציילט.

הונדערטער יארן איז שוין ביי אידן נישט געווען אזא הארבע שאלה פון הנאה האבן פון תקרובת עבודה זרה, מען וועט עס נישט טרעפן אין קיין שום תשובה ספר א שאלה פון תקרובת עבודה זרה, ווי איז דאס געווען אין די אלע מדינות ווי אונז זעמיר געווען אין גלות, אויפאיינמאל איז געווארן א שאלה חמורה וואס נעמט ארום ממש כלל ישראל מסוף העולם ועד סופו ווי ס'איז נאר דא אידן שומרי תורה ומצות, און ס'האנדלט זיך נישט פון א חומרא עפעס א שיטה, ס'האנדלט זיך מיט א לאו דאורייתא, וואס רבנים מובהקים זאגן אז זיי זענען נאכגעגאנגען די זאך מיט חקירות ודרישות, ביז זיי זענען געקומען צו די החלטה אז דאס איז תקרובת עבודה זרה און מען טאר דאס נישט אנטוהן.

זענען סינטעטיק שייטלען "מותר"?

איך האב עס געזאגט נעכטן אין קרית יואל, און איך וועל עס דא איבער'חזר'ן, **מען טאר על פי הלכה נישט אנטוהן א שייטל וואס האט אין זיך א חשש א ספק אז ס'האט אין זיך האר וואס קומט פון אינדיע ווייל ס'איז א הארבער איסור**, אויסער א הונדערט פראצענט סינטעטיק שייטל "אן א האר", ווייל איך האב שוין היינט געהערט אז אפילו סינטעטישע איז דא געמישט פון די זעלבע מין האר, דערפאר וויל איך ארויסזאגן קלאר, "אן א האר", און אפילו דאס צו זאגן אז מען מעג גיין איז זייער שווער, ווען דער הייליגער דברי חיים זאגט אז מען טאר נישט גיין מיט קיין שום שייטל קען איך נישט זאגן אז מיט דעם שייטל מעג מען גיין, איך קען נאר זאגן אז די שייטלען האט א דין ווי די שייטלען וואס מען איז געגאנגען ביז היינט.

איך פארשטיי און איך ווייס אז דאס מיינט א גרויסער געלד שאדן פאר אסאך אידישע הייזער, איך פארשטיי און איך ווייס דאס ברענגט אריין כלל ישראל יעדן יחיד עקסטער אין א גרויסן נסיון, גרויסע נסיונות, נשים דעתן קלות, און מען זוכט אין אזא צייט פארשידענע היתרים, **וויל איך זאגן דא, חלילה מען זאל זיך מיקל זיין אין א עון עבודה זרה וואס איז א איסור דאורייתא, אפילו א חשש איסור דאורייתא.**

"...חלילה מען זאל זיך מיקל זיין אין א עון עבודה זרה וואס איז א איסור דאורייתא, אפילו א חשש איסור דאורייתא..."

מען מוז זאגן מיט א קרעכץ און מיט ווייטאג, ליידער האט פאסירט א גרויסער מכשול ביי א גרויסן חלק פון כלל ישראל, א מכשול גדול ונורא, אלפי רבבות ישראל זענען נכשל געווארן טאג טעגליך אין אזעלכע איסורים חמורים, ס'דארף זייער ווי טוהן דער עבר, ס'איז זייער א ווייטאגליכער זאך, פשוט מען דארף וויינען אויף וואס ס'האט פאסירט.

איך קען נאר אזויפיהל זאגן: משכו ידיכם מעבודה זרה, מען זאל אוועקשטיין פון עבודה זרה, משמשי עבודה זרה און תקרובי עבודה זרה.

איז דא איינער וואס איז מצדד להיתר ביי דעם ענין?

איך האב היינט נאכמיטאג גערעדט מיט א חשובער רב, וואס מען זאגט אין זיין נאמען היתרים, איך זע אז ער איז גאנץ גוט באהאוונט אין דעם ענין, ער זאגט מיר אז ס'איז שוין צוויי וואכן וואס ער טוט אין דעם ענין, ער זאגט אז ער איז אריין אין א דוחק מתיר צו זיין, ווייל מען פרעגט איהם שאלות פון אזעלכע פלעצער וואס גייען פרועי ראש אויפגעדעקט, און ווען נישט די שייטל גייען זיי אויפגעדעקט, ממילא איז ער אריין בדוחק להיתר, אויך נאר ווייל ער האט עפעס א קליינער קאמפאני וואס ער זאגט אז ער וויל זיך פארלאזן אז זיי נעמען נאר האר פון אוקריינא, און ער אליין האט מיר געזאגט אז די גרעסערע סוחרים, אלע מישן!, אלע!, איינער אביסל און איינער מער, און ער האט מיר געזאגט אז פארן היימישן ציבור פאר די וויל ער נישט מתיר זיין, און פאר זיי קען מען נישט מתיר זיין!.

איך וויל זיך ווענדן צו די אידן וואס זיצן דא, אין צו די עזרת נשים די נשים צדקניות, מען זאל וויסן אז מען דארף אראפנעמען די עבודה זרה פון קאפ און עס ארויסטראגן פון שטוב!, אונזערע מאמעס אונזערע באבעס האבן זיך מוסר נפש געווען אויף קידוש ה', ממש מוסר נפש געווען, צאי לך בעקבי הצאן!.

מסי"נ פון די נשים ביים אויסטוהן די שייטלען

איך האב געהערט פונעם טאטן זאל זיין געזונט, האט ער נאכגעזאגט פון בעלזער רב רבי ישכר בער ז"ל, אז ווען א כלה האט חתונה און זי שניידט זיך אפ די האר, איז זי מקריב א קרבן פארן באשעפער, די האר דאס איז חלק פונעם גוף, און ביי א אשה איז דאס א חלק חשוב מאוד, און אז זי שניידט דאס אפ, זי גיבט דאס אוועק ווייל דער הייליגער באשעפער האט געהייסן, איז דאס גלייך ווי זי איז מקריב א קרבן פארן באשעפער. **איך וויל זאגן היינט צו טאג, די נשים צדקניות וואס זענען זיך מונע פון די עבודה זרה שייטלען, זיי זענען מקריב א קרבן פארן באשעפער, אין עס איז זייער חשוב ביים הייליגן באשעפער.**

נעכטן אויף דער נאכט אין קרית יואל, איז געווען א מחזה הוד!, הונדערטער נשים, איך זאג יעצט נישט קיין גוזמא, אסאך הונדערטער נשים, זענען געקומען און געברענגט די שייטלען מיט שמחה, און מיט טרערן פון התרגשות עס פארברענט פארן בית המדרש, עס איז געווען א רויך, דער רויך איז געווען אזוי ווי דער עשן פון די קטורת, א ריח ניחוח אשה לה', ס'איז געווען א שמחה גדולה בעולמות עליונים!, ויבואו האנשים על הנשים, און טייל האב מיטגעברענגט די קינדער זיי זאלן מיטהאלטן וויאזוי מען ווארפט אוועק און מען פארברענט די שייטלען, אידן האבן פארברענט די שייטלען אין פייער אין האבן געשריגן "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"!.

אהבתי אתכם אמר ה'!

אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים, מען איז זיך מטהר פון עבודה זרה, ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים!, אידן האבן מקיים געווען דעם ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך, ובכל מאודך איז טייטש מיט געלט, ווערד פון שווערע הונדערטער טויזנטער דאללער איז פארברענט געווארן, דריי שעה איז מען געשטאנען אין די רייע, פון עלף אזייגער ביז צוויי אזייגער פארטאגס איז מען געשטאנען אין די רייע און געברענגט שייטלען און אריינגעווארפן אין א שריפה.

אידן האבן מקיים געווען "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", אתערותא דלתתא ברענגט אן אתערותא דלעילא, ס'איז א דבר ברור אז דער אייבערשטער האט געענטפערט אהבתי אתכם אמר ה'!.

אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, אידן האבן ארויסגעוויזן אן אהבה צו השי"ת, אידן האבן ארויסגעוויזן עס אינטערעסירט נישט די קאסטן, עס איז געווען א עת נסיון, נשים צדקניות האבן אוועקגעגעבן דעם שקר החן והבל היופי פארן הייליגן באשעפער, עס איז זיכער אז ס'איז א נחת רוח געווען פארן בוכ"ע, אז אזויפיל נשים צדקניות האבן מקדש שם שמים געווען ברבים!, אוודאי און אוודאי האט השי"ת געבענטשט די אלע אידן, און די מלאכי עליון האבן נאכגעזאגט אמן אויף די ברכה וואס השי"ת אליינס האט געבענטשט די אלע אידן!.

עס איז דא חשש גדול אז ס'איז געווען א גרויסער קטרוג אויף אידישע קינדער פון אזויפיל יארן זיך באנוצן מיט עבודה זרה, און נאר אזא מעשה, אזא קידוש שם שמים ברבים, דאס האט מסיר געווען דעם חרון אף פון אידישע קינדער, און אוודאי וועלן די אידן געבענטשט ווערן מיט בני חיי ומזוני רוויחי און מיט אלעם גוטן, אין אוודאי נישט האבן קיין היזק!.

לאמיר א קוק טוהן אויפן עבר ווי מען האט זיך באנוצט מיט די עבודה זרה

יארן לאנג זענען אידישע טעכטער געגאנגען אנגעטון מיט די עבודה זרה שייטלען, שבת יום טוב און אינדערוואכן, מען זאל זיך דאס פארשטעלן א איד מאכט חתונה א קינד, און ער פירט אונטער זיין קינד אונטער די חופה, און מען גייט ארויס און מען האפט אין מען בעט אז די עלטערן פון עולם העליון זאלן אראפקומען זיך באטייליגן ביי א חופה, שטייען די אינטערפירערינס מיט די אלע אנדערע קרובים שושבינין מיט אן עבודה זרה שייטל אויפן קאפ!, ווי קענען נשמות קדושות פון עולמות עליונים - אונז זעהן מיר דאס נישט מיט די פליישיגע אויגן אבער ווען מען קומט פון אויבן אין הימל איז א גאנץ אנדערע ווערטשאפט, דארט זעהט מען שוין די אלע זאכן - שטיין אונטער א חופה, **ווען דארט איז דא אן עבודה זרה שייטל.**

א איד זיצט מיט די משפחה פסח אויף דער נאכט און ער פירט אפ דעם סדר, און מען זאגט די הגדה מיט אלע מסובין, מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו, **און מען זאגט דאס מיט אן עבודה זרה שייטל.**

עס קומט ראש השנה אויף דער נאכט, א אשה כשירה בענטשט לעכט, און איז מתפלל בדמעות שליש אויפן יאר וואס קומט אריין, זי בעט זיך אויס א גוט יאר פאר זיך פארן מאן פאר די קינדער און פאר די אייניקלעך, זי פארגיסט טרערן ביי לעכט בענטשן, **מיט אן עבודה זרה שייטל אויפן קאפ!.**

ראש השנה און יום כיפור אין די הייליגע טעג - די וואס גייען יא מיט א שייטל אין בית המדרש - דאווענען און זענען מתפלל צו השי"ת **מיט אן עבודה זרה שייטל אויפן קאפ!.**

די תפלות קענען חלילה נישט נתקבל ווערן

דער זיידע ז"ל אין עצי חיים (פ' וארא) טייטשט דאס וואס משה רבינו האט נישט מתפלל געווען אין מצרים, ער האט געזאגט כצאתי את העיר אפרוש כפי אל ה', זאגט רש"י אבל בתוך העיר האט ער נישט מתפלל געווען, פארוואס האט ער נישט מתפלל געווען אין די שטאט, ווייל עס איז געווען מלאה גילולים, פיל מיט עבודה זרה. איז דער זיידע ז"ל מסביר מיט די גמרא (שבת יב.) אז ווען א איד דאווענט דארף ער האבן מלאכים זאלן ארויף טראגן די תפילות צום הייליגן באשעפער, און אזוי ווי עס איז מלאה גלולים קען א מלאך נישט אריינגיין, ממילא האט ער נישט געקענט דאווענען אין שטאט ווי ס'איז געווען מלאה גילולים.

אויב א "עזרת נשים" איז מלאה גלולים, פיל מיט עבודה זרה, ווי אזוי זאלן די תפילות ארויפגיין צום הייליגן באשעפער?.

מען זאגט נאך פון בעלזער רב ז"ל, אין די ערשטע קריג ווען ער איז געווען בתוך הגולה, איז געקומען יום טוב און מען האט צוגעשטעלט א בית המדרש, האט ער געפרעגט צו מען האט געמאכט א ווייבער שול, האט מען געזאגט ניין, האט ער געזאגט ער וויל ס'זאל זיין א ווייבער שוהל, ווייל ווען די נשים צדקניות דאווענען אין די הייליגע טעג, און זענען מוריד דמעות ביים דאווענען, איז דאס בוקע רקיעים און די תפילות גייען ארויף. ווי אזוי קענען אבער די תפלות פון די נשים צדקניות בוקע רקיעים זיין ווען זיי האבן אן עבודה זרה שייטל אויפן קאפ?.

> **"...עס קומט ראש השנה אויף דער נאכט, א אשה כשירה בענטשט לעכט, און איז מתפלל בדמעות שליש אויפן יאר וואס קומט אריין, זי בעט זיך אויס א גוט יאר פאר זיך פארן מאן פאר די קינדער און פאר די אייניקלעך, זי פארגיסט טרערן ביי לעכט בענטשן, מיט אן עבודה זרה שייטל אויפן קאפ!..."**

היכי דמי תשובה?

יעדן שבת און יו"ט ווען מען גייט אין ביהמ"ד, און יעדן טאג, טאג נאך טאג ווען מען טוט דאס אן, יעדעס מאל עקסטער איז א עקסטער איסור, מען דארף טוען תשובת המשקל אפילו מען איז נכשל געווארן בלויז בשוגג!, וואס קען מען טוען?, אזויפיל, מבער צו זיין פון שטוב אן קיין קולות!, און זאגן פאר רבש"ע איך האב נישט געוואוסט!, הוי ראי' יעצט ווייס איך, האב איך עס מער נישט אין שטוב!.

מעג מען זוכן היתרים

מען לעבט אין אמעריקא, איך בין זיכער אז עס וועלן אפיר קומען היתרים, די שייטל אינדאסטריע איז א גרויסע אינדאסטריע און ס'מוז אפיר זוכן באצאלן און פארשאפן היתרים, און עס איז דא א גרויסער ציבור וואס זוכט היתרים!, אונז וועלן מיר זיך נישט

פארלאזן אויף די אמעריקאנער רבנים און אויף זייערע היתרים!...

א אידענע פלאגט זיך אפ פאר פסח, פסח'דיג מאכן א שטוב, עבודת הפרך ווילאנג מען ברענגט אריין דעם פסח, ווען מען זאל זוכן היתרים קען מען טרעפן א אויסגעהאלטענע היתר על פי שו"ע, א טאג פאר ערב פסח אויסקערן די שטוב, אויסרייניגן די גראסערי קלאזעט, און ביינאכט בודק חמץ זיין, און זיך זעצן צום סדר, דאס איז ווען מען זאל זוכן היתרים, **אבער אונז זיך מיר נישט קיין היתרים אין אידישקייט!**, אונז זיך מיר נישט קיין באקוועמליכקייט אין אידישקייט, אונז זיך מיר ארגינעלע אידישקייט אזוי ווי אונז האב מיר געוואוסט פון אבות אבותינו.

אמת מען דארף וויסן אז דאס וואס מיר האבן געשמועסט דא איז א שווערע זאך פאר נשים, מענער קענען דאס נישט פארשטיין, נשים עם בפני עצמן. אוועקצושטעלן א שייטל פאר א אשה איז א אקט פון מסירת נפש, א שייטל איז חלק פון איר לעבן, פון איר חיות, דאס איז דער מציאות, אבער מען דארף האבן מסירת נפש פאר השי"ת אפילו ס'קומט אן זייער שווער!.

דער איסור אויף די אמאליגע שייטלען

אז איך רעד, וואלט איך שוין געוואלט רעדן בכלל וועגן דעם ענין פון שייטלען, געלויבט השי"ת ביי אונז אין קרית יואל, צווישן פערציג און פופציג פראצענט, דאס הייסט בערך עלף צוועלף הונדערט משפחות וואס גייען נישט מיט קיין שייטל, זייער א גרויסע פראצענט!, אוודאי איז דאס בזכותו ובכוחו של אותו זקן, דער פעטער ז"ל האט משריש געווען א כח הקדושה אין צניעות פון די שטאט, דאס זענען תלמידות פון בית רחל קרית יואל וואס גיבט ארויס פירות לשם ולתפארת ולתהלה.

עס איז דא א שיינע מעשה פון דברי חיים זי"ע, א פלא'דיגע מעשה, בימיו איז ארויסגעקומען דאס ענין פון די שייטלען, נישט געווען די היינטיגע שייטלען, די דעמאלטס'דיגע שייטלען - ווען איך זאל דאס וועלן מסביר זיין - זאל מען זיך פארשטעלן אזוי ווי מען זאל נעמען פון די קלאטשע (פלאקס) פון די אתרוג און פון דעם האט מען געמאכט א שייטל, דאס איז דאס געווען בערך, און דאס האט דער דברי חיים גע'אסר'ט!.

בימיו איז ארויסגעקומען דער ענין פון די שייטלען, און עס האט פאסירט - ל"ע אויף קיין שום איד נישט געזאגט, ער האט געהאט דעמאלטס די דריטע רעבעצין - עס איז איהם ל"ע אוועק דריי קינדער אין שטוב, האט דער דברי חיים דאס תולה געווען אז ער האט נישט גענוג לוחם געווען אנטקעגן די שייטלען, האט ער געהייסן אז ער וויל זאגן א הספד אין די שטאט, מען שטעלט זיך פאר ס'איז זיך צוזאמען געקומען א גרויסער עולם האט ער דעמאלטס מרעיש עולם געווען אנטקעגן די שייטלען ביי דעם הספד, בתוך הדברים האט ער געזאגט **"זה דרכו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה"**, די מימרא האט דער דברי חיים געזאגט ביי דעם הספד, ס'איז אלעמאל געווען א פלא והפלא ווי קומט עבודה זרה צו די שייטלען, היינט צו טאג זעהט מען רוח הקודש הופיע בבית מדרשו, ער האט מרגיש געווען אז די שייטלען דאס וועט אנקומען צו א ענין פון עבודה זרה.

עבירה גוררת עבירה - דער עצם עבירה פון "יומען העיר"

ס'איז ידוע אז עס איז געווען א מחלוקה איבער גיין מיט שייטלען, אבער וויסן זאל מען אז אפילו די אחרונים וואס האבן יא מתיר געווען א שייטל, האבן נישט מתיר געווען די "יומען העיר" שייטלען וואס איז געמאכט פון שערות בני אדם, איך מיין נישט יעצט די עבודה זרה שייטלען, נאר די עצם די האר שייטלען פון א מענטשליכן קאפ. מען האט אלעמאל געוואוסט אז דאס איז א פריצות'דיגע מלבוש, אלע רבנים האבן געווארנט אויף דעם און געזאגט אז מען זאל דאס נישט אנטוהן, אבער דער יצר הרע האט דאך יא געוואלט מען זאל דאס יא אנטוהן, און אסאך זענען געגאנגען מיט דעם, זעהט מען ליידער דעם "עבירה גוררת עבירה", עס איז יעצט א זמן גרמא צו רעדן וועגן דעם בכלל, **וויל איך בעטן בכל לשון של בקשה אפילו די וואס גייען מיט א שייטל, זייט זיך מונע פון די האר שייטלען, די "יומען העיר" שייטל.**

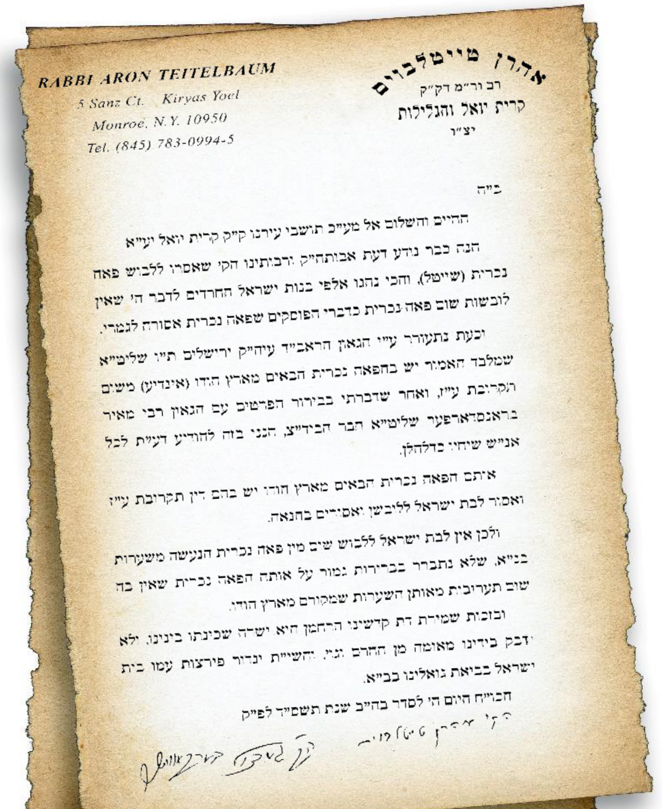
RABBI ARON TEITELBAUM
5 Sanz Ct. Kiryas Yoel
Monroe, N.Y. 10950
Tel. (845) 783-0994-5

אהרן טייטלבוים
רב ור"מ דק"ק
קרית יואל והגלילות
יצ"ו

ב"ה

החיים והשלום אל מע"כ תושבי עירנו ק"ק קרית יואל יע"א

הנה כבר נודע דעת אבותיה"ק ורבותינו הק' שאסרו ללבוש פאה נכרית (שייטל), והכי נהגו אלפי בנות ישראל החרדים לדבר ה' שאין לובשות שום פאה נכרית כדברי הפוסקים שפאה נכרית אסורה לגמרי.

וכעת נתעורר ע"י הגאון הראב"ד עיה"ק ירושלים ת"ו שליט"א שמלבד האמור יש בהפאה נכרית הבאים מארץ הודו (אינדיע) משום תקרובת ע"ז, ואחר שדברתי בבירור הפרטים עם הגאון רבי מאיר בראנסדארפער שליט"א חבר הבד"צ, הנני בזה להודיע דע"ת לכל אנ"ש שיחיו כדלהלן.

איתם הפאה נכרית הבאים מארץ הודו יש בהם דין תקרובת ע"ז ואסור לבת ישראל ללובשן ואסורים בהנאה.

ולכן אין לבת ישראל ללבוש שום מין פאה נכרית הנעשה משערות בנ"א, שלא נתברר בבירור גמור על אותה הפאה נכרית שאין בה שום תערובת מאותן השערות שמקורם מארץ הודו.

ובזכות שמירת דת קדשינו הרחמן הוא ישרה שכינתו בינינו, ולא ידבק בידינו מאומה מן החרם וגו', והשי"ת יגדור פירצות עמו בית ישראל בביאת גואלינו בב"א.

הכו"ח היום ה' לסדר בהי"ב שנת תשס"ד לפ"ק

וויפיהל טומאה איז משפיע א "האר שייטל"

איך האב געזאגט נעכטן - איך וועל דאס איבערזאגן - ווען א איד טוט אן תפילין זאגט מען ביי לשם יחוד, ווען מען טוט אן תפילין אויפן קאפ וואס איז קעגן מוח, "שהנשמה שבמוחי עם שאר חושי וכוחותי יהיו משועבדים לעבודתו יתברך שמו", ווען מען טוט אן הייליגע תפילין אויפן קאפ איז דאס משפיע אויפן מח און אויפן נשמה שבמח צו זיין משועבד פארן הייליגן באשעפער, אבער אז מען טוט אן א "האר שייטל" א "יומען העיר" שייטל אויפן קאפ קעגן מח, אויף די נשמה שבמוח, דער שייטל, ווער איז געווען דער בעל הבית פון דעם שייטל, א פריצה, וואס איז געגאנגען מיט דעם לשם פריצות, און דאס איז משפיע אויפן מח פון קאפ פריצות מיט גוי'אישקייט, **ווי קען א אידישע טאכטער גיין מיט אזא שייטל אויפן קאפ?, וועגן דעם וויל איך בעטן נאכאמאל און נאכאמאל, נישט זיך צו באניצן מיט די שייטלען!.**

איך וויל רעדן צו די עזרת נשים, די נשים וואס גייען שוין בעזהשי"ת בקרוב חתונה מאכן אייניקלעך, האבן שוין ערוואקסענע אייניקלעך, דאס זענען די ערשטע דורות פון בית

רחל, ענקערע קינדער און ענקערע אייניקלעך ווערן נשפע, עטץ האט א גרויסע השפעה וויאזוי די באבע אין די מאמע גייט אנגעטוהן, עטץ האט א גרויסע השפעה פאר די אינגערע נשים, איך וויל זיי בעטן בכל לשון של בקשה זיי זאלן אויסטוהן און נישט אנטוהן די "יומען העיר", די האר שייטלען, וממנו יראו וכן יעשו די אינגערע נשים, מען זאל וויסן אז דאס איז בבל יראה ובבל ימצא אין א אידישע שטוב.

דער פעטער ז"ל האט נאכגעזאגט פון הרה"ק רבי פנחס מקאריץ ז"ל, אז די גאולה איז תלוי בחוט השערה, אין א האר, ולענינינו קען מען מיינען, אז מען טוט אויס די עבודה זרה שייטלען, און בכלל די האר שייטלען, די "יומען העיר" שייטלען, און אין דעם זכות וועט אוודאי דער אייבערשטער העלפן אויף אלעם גוטן.

א סגולה פאר גוטע קינדער תלמידי חכמים

הרה"ק ר' הלל קאלאמייער ז"ל זאגט נאך פונעם חתם סופר, אז די נשים וואס גייען אנגעטוהן פריצות'דיג וועלן נישט זוכה זיין צו קיין קינדער תלמידי חכמים, ומכלל לאו אתה שומע הן, די וואס גייען אנגעטוהן צניעות'דיג און געבן זיך אכטונג אויפן צניעות **וועט זיי דער אייבירשטער העלפן זיי וועלן האבן גוטע געזונטע ערליכע קינדער.**

איך דאנק און איך לויב דעם אייבערשטן, אז ביי אונז אין קרית יואל איז לעצטנס געווען א גרויסע באוועגונג - בפרט אין די לעצטע פאר טאג - זיך אויסצוטוהן די שייטל מכל וכל, אפילו די סינטעטישע שייטלען, צענדליגער נשים צדקניות, און איך זאג יעצט נישט קיין גוזמא, מער ווי פינף מנינים אין די לעצטע פאר טאג האבן אויסגעטוהן די שייטלען, (הערת המעתיק: יעצט מיטוואך בעת'ן מעתיק זיין די דרשה האלט עס שוין ביי איבער הונדערט פרויען), עס איז א קידוש שם שמים!, עס איז א קרבן פארן באשעפער!, און א ענין פון מסירת נפש!, ולפום צערא אגרא, ווי שווער דאס קומט אן אלץ מער און גרעסער איז די שכר, וויל איך בעטן דא תושבי וויליאמסבורג זאלן נאכטוהן קרית יואל.

דער אייבערשטער זאל העלפן ס'זאל נתרומם ווערן שם שמים על ידיכם, מען זאל וויסן דעם שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' הוא תתהלל, עטץ זאלטס אלע געבענטשט ווערן פונעם אייבערשטן מיט שפע ברכה והצלחה, גוטע קינדער, דורות ישרים מבורכים, תלמידי חכמים יראי ה', געזונט בגשמיות וברוחניות, חיי אריכי, אריכות ימים ושנים, רפואות אין ישועות פאר די אלע וואס דארפן דאס האבן, און פרנסה בריוח ובניקל, מיט גוטע שידוכים, און אלעס גוטס פאר יעדן איינעם בכל עת ובכל זמן, ביז עס וועט מקוים ווערן דער פיוט וואס מען זאגט אין די הייליגע טעג, ויאתיו כל לעבדיך, יעדער איינער וועט קומען דינען דעם הייליגן באשעפער - און דארט זאגט מען בתוך הדברים - ויזנחו את עצביהם, זיי וועלן אפלאזן זייערע עבודה זרה'ס, ויחפרו עם פסיליהם, און מען ענדיגט וישמעו רחוקים ויבואו ויתנו לך כתר מלוכה, במהרה בימינו אמן.

בעזהשי"ת

מתוך מכתבי הגאון הגדול פוסק הדור

מרן בעל שבט הלוי זצ"ל

עש"ק וחי בהם אני ה' (אחרי) תשס"ד לפ"ק

כבוד בני וידיד נפשי צור לבבי

הגאון רבי **חיים מאיר הלוי** עם כל הנלוים לטובה וברכה לאי"ט

אחדשה"ט וש"ת באה"ר ואה"נ - מכתבך היקר שמח את לבי - והרני משיב באהבה אשר אתה כותב בענין השייטליך של הודו...

"...בודאי העצה שהנשים יקחו השייטליך עם קונסט-האר (סענטעטיק) ולא שערות אדם..."

עש"ק והיו קודש (אמור) תשס"ד לפ"ק ל"א לעומר

כבוד בני אהוב נפשי הגאון הג' בישראל דעמי'

כש"ת מוה"ר חיים מאיר הלוי וכל הנלוים לטובה

אחדשה"ט ושת"ה באהבה רבה... בינתים ענין "הפאות נכריות" עדיין לא שקט ולא נח ונעשה כמעט שאלה עולמית - אבל זה ברור לי גם אחרי אסיפת הרבנים שהיתה אצלי ביחד עם השליח הבא מהודו...

"...שעלינו לבקש

ולהזהיר בנות ישראל שלא להשתמש בזה

ומי יודע אם גם זה גורם להרבה מקרים גופים ונפשים בבתי ישראל..."

עש"ק וישבתם על הארץ לבטח (בהר) תשס"ד לפ"ק

כבוד בני ורב חביב צור לבבי הג"ר **חיים מאיר הלוי** שליט"א עם כל הנלים אליך לטובה

"...אין ספק כי כסוי הראש הנשים גרם אי שקט בכל מקום שפזורים ישראל שם

הלא בודאי ענין שמימי להרחיק פגם ע"ז, וכן התעוררות על צניעות השערות..."

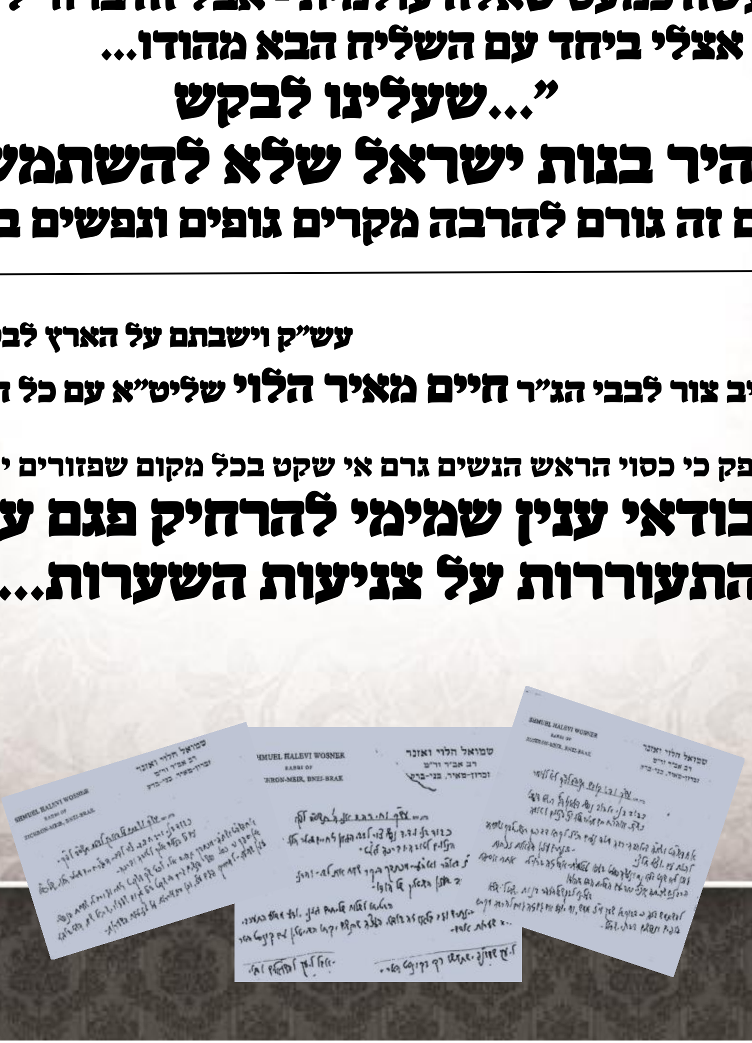

מטעם רבותינו הגאוה"צ שרי התורה מרן הגאב"ד והביד"צ שליט"א

פסק הלכה

בס"ד

כ"ב אייר תשס"ד

הננו בשורותינו אלו בדבר הלכה פסוקה. ידוע שמקובל מדור אחר דור על אנשי הישוב הישן פה ירושלם עיה"ק תובב"א שנהגו בסברת הפוסקים האוסרים לבישת פיאה נכרית לנשים. מבלי להיכנס למחלוקת הפוסקים זו.

ומבלי להכנס על מה שנפרץ מאד בעוה"ר בדורנו שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית שנראות כבתולות שעל לבישת פיאה נכרית כזו אין לזה שום היתר בדברי הפוסקים.

ועתה באנו לגלות בזה דעתינו דע"ת כי השערות מארץ הודו שסתמם הם מהנגזזים לשם עבודה זרה בבית תיפלתם הן ותערובתם יש עליהם דין תקרובת ע"ז ואסורים בהנאה מן הדין.

ולהשומעים יונעם ותבוא עליהם ברכת טוב.

וע"ז באעה"ח הביד"צ פעיה"ק ירושלם תובב"א

נאם יצחק טובי' ווייס רב ואב"ד פעיה"ק ת"ו

נאם משה שטרנבוך ראב"ד

נאם משה הלברשטאם

נאם מאיר בראנדסדארפער

נאם אברהם יצחק אולמאן